

עמ"י 22417/05/22 - אילנה ספורטה חניה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"י 22417-05-22 ספורטה חניה נ' מדינת ישראל

לפני **כבוד השופטת מיכל נד"ב**
המערער
אילנה ספורטה חניה
ע"י ב"כ עו"ד עדי כרמלי ועו"ד ארז אלוש
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רפ"ק ליאור רייס

החלטה

לפני ערעור, שהוגש מכוח סעיף 70ד(א) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, על החלטתו של בית משפט השלום בראשל"צ, כב' השופט א' מלמד, במ"י 22-05-19006 מיום 10.5.22 בה התיר פרסום שמה של החשודה בעבירות סחיטה ואיומים, קשירת קשר לעשות פשע, נשיאה/ החזקת אמל"ח וניסיון לאיום בטרור, בקשר עם שליחת שני מכתבים מאיומים לראש הממשלה בנט ומשפחתו.

חשדות והליכים

1. נגד המערער מתנהלת חקירה בחשד לביצוע עבירות של סחיטה ואיומים, קשירת קשר לעשות פשע, נשיאה/ החזקת אמל"ח וניסיון לאיום בטרור. הפרשה עניינה בשליחת שני מכתבי סחיטה באיומים לראש הממשלה ובני משפחתו.
2. במעמד הבקשה למעצר ימים בבית משפט השלום ביקשה המשיבה לאסור פרסום פרטי החקירה, עם זאת הודיעה כי אין היא מתנגדת לפרסום פרטי המערער.
- ב"כ המערער טען כי פרסום שם המערער יגרום לה נזק ביחס לשלב שבו נמצאת החקירה וביקש לאסור את פרסום שמה.
3. כאמור בית משפט קמא קבע כי הנזקים הנטענים למערער הם כאלה שהיא מנת חלקם של כל הנחשדים בפלילים, וכי בהינתן עצמת החשד ובהיעדר אינדיקציה שהפרסום יגרום לה נזק שבו חומרה מיוחדת ברירת המחדל היא פרסום. וכך הורה.
4. ניתן צו לעיכוב ביצוע ההחלטה עד היום.
5. החלטה זו היא נושא ערעור זה. המשיבה השאירה את העניין לשיקול דעת בית המשפט.

המסגרת הנורמטיבית

6. סעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה קובע כי **"בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק"**. (ראו גם את הוראות סעיף 68 לחוק בתי המשפט).

7. עקרון פומביות הדין במובנו הרחב כולל את קיום הדין באופן הפתוח לציבור הרחב וכן במובן פרסום זהות בעלי הדין. השופט מ' חשין עמד על החשיבות והחיוניות של עקרון זה בבש"פ 5759/04 **תורג'מן נ' מדינת ישראל** (נח(6), 658 (2004) (להלן: **"עניין תורג'מן"**), בכך שציין:

"פומביות הדין המשפטי - פומביות המשמיעה מעצמה פירסום - מקיימת צורך נעלה במערכת מימשל ומשפט פתוחה. הפומביות פירושה הוא - להלכה ולמעשה - שקיפות ההליכים בבתי-המשפט, ושקיפות מבטיחה בקרה שוטפת על הנעשה בבתי-המשפט. שקיפות ובקרה - אלו מילות הצופן" (שם, בפסקה 4).

8. בצידו של עקרון פומביות הדין, יש חריגים. חריגים אלה מקורם באיזון בין עיקרון פומביות ההליך השיפוטי ובין אינטרסים נוגדים אחרים אשר יש בכוחם להצדיק את הגבלתו.

9. החריג הרלבנטי לעניינו קבוע בסעיף 70(ה1)(1) -

"בית משפט רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או פרט אחר מפרטי החקירה, אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבר כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום";

חריג זה עניינו בשמירה על כבוד האדם, פרטיותו ושמו הטוב. עם זאת, בשל חשיבותו של עקרון פומביות הדין, נפסק כי הוא נהנה ממעמד בכורה וכי החריגים לו ייושמו על דרך הצמצום ורק לאחר שקילה קפדנית וזהירה (בש"פ 3205/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (16.5.2013); בבש"פ 8698/05 **אזולאי נ' מדינת ישראל**, ס(3) 168 (19.10.2005) (להלן: **"עניין אזולאי"**)).

10. חוק בתי המשפט מבחין בין עניינו של נאשם לבין עניינו של חשוד. סעיף 68(ב) מונה את המקרים שבהם רשאי בית המשפט לקיים את הדין בעניינו של נאשם בדלתיים סגורות.

אשר לחשוד בביצוע עבירה (להבדיל מנאשם), נקודת האיזון בעניין הפרסום קבועה בסעיף 70(ה1)(1) בחוק בתי המשפט שהובא לעיל.

על כן, עת מבוקש לאסור פרסום של פרטיו של חשוד על בית המשפט לבחון האם עלול להיגרם לחשוד נזק חמור מן הפרסום, כמו כן עליו לבחון מהו האיזון הראוי בין מכלול האינטרסים השונים שחלקם תומכים בהותרת צו איסור הפרסום וחלקם מושכים לכיוון הסרתו (בש"פ 1039/19 **הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית** (13.3.2019) (להלן: **"עניין הארץ"**)).

11. מאחר שהכלל הוא עקרון הפומביות הרי שהחריג של איסור פרסום שם חשוד מתפרש בצמצום (בש"פ 1071/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.2.2010)). מכאן הלכה פסוקה היא שעל חשוד המבקש איסור פרסום שמו מוטל נטל כבד להוכחת שני תנאים מצטברים: נזק חמור החורג מהנזק הרגיל הנגרם לכל חשוד עקב הפרסום, וכן כי ראוי להעדיף את עניינו על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו (רע"פ 7276/13 **פינטו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.11.2013) (להלן: **"עניין פינטו"**); בבש"פ 9601/09 **פלוני נ' מדינת ישראל**

[פורסם בנבו] (28.12.2009). (בש"פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית (13.3.2019).

12. לענייננו יש לבחון האם מתקיימים תנאי החריג - האם קיים בענייננו חשש ל"נזק חמור" מעצם הפרסום?

ב"כ המערערת טען כי יש חשש לפגיעה למערערת וחשש זה הוא מבסס על חילופי דברים ברשת החברתית אותם צירף לערעור. הוא מבקש להותיר את איסור הפרסום של שמה למספר ימים נוספים לפחות.

13. נוכח טיב החשדות המיוחסים למערערת, אכן עלול להיגרם לה נזק מפרסום שמה - נזק הכרוך בכל הליך פלילי המתנהל נגד אדם, לרבות פגיעה בשמה הטוב, פגיעה במשפחתה. ואולם בכך לא די. ואולם בנזק כזה לא די. על פי לשון החוק על המערערת להראות כי מדובר בנזק חמור שאינו נזק רגיל.

14. בשלב זה נמצאת המערערת במעצר על כן אין כל חשש לפגיעה בה. זאת ועוד. עיינתי בשיח ברשת שצורף לבקשה שעליו מבוססת הבקשה ואינני סבורה שעולה מהם איום קונקרטי על המערערת או שיש בו ללמד על סכנה למערערת.

אני סבורה כי אם יכיר בית המשפט באופן גורף בהתכתבויות ברשת כמבססות "נזק חמור" לחשוד המצדיק איסור פרסום, הרי שהדבר עלול להפוך לעילה שגרתית של איסור פרסום נוכח ההתנהלות משולחת הרסן המקובלת לצערי, ברשתות החברתיות. על כן אני קובעת כי המערערת לא עמדה בתנאי הראשון לחריג.

במצב עניינים זה לא מצאתי לבחון את התקיימות התנאי השני לחריג.

15. לפני סיום אציין כי נוכח נשוא מכתבי האיום הנטענים, ראש ממשלה בישראל, יש עניין ציבורי מוגבר בפרסום.

16. לאור האמור עד כאן לא מצאתי להתערב בהחלטת בית משפט קמא ואני מתירה את פרסום שם המערערת.

לבקשת ב"כ המערערת ניתן צו לעיכוב ביצוע הפרסום עד מחר שעה 12:00.

ניתנה היום, י' אייר תשפ"ב, 11 מאי 2022, בהעדר הצדדים.